дятъ нова азбука за тѣхъ, защото преценили, че съ гръцката и латинска азбука не може да се пише и чете на български езикъ, който си има свои, особни звукове. Отъ гръцката азбука св. Кирилъ и Методий заели ония букви, които изразяватъ български звукове; а за ония славянски звукове, за които гърцитѣ нѣмали букви, тѣ стъкмили нови белези, и по тоя начинъ наредили старобългарска азбука, която отсетне възприели и другитѣ славянски племена: руси, сърби, черногорци и пр.

Аа Бб Вв Гг Дд Єє Жж ѕ Зз Ии І і Кк
Лл Мм Нн Оо Пп Рр Сс Тт Оу ѹ Фф Хх
Ѡѡ Шт Цц Чч Шш Ъъ Ыы Ьь Ѣѣ Юю
Ꙗꙗ Ѧѧ Ѩѩ Ѫѫ Ѭѭ Ѯѯ Ѳѳ Ѵѵ

Старобългарска азбука.

Съ течение на времето старобългарската азбука била постепенно подобрявана: буквитѣ се закржглявали и изглаждали и станали по-ясни и по-красиви. Покрай това по-сетнешнитѣ писатели почнали да украсяватъ заглавнитѣ букви, да рисуватъ винетки и да се грижатъ особно за равномѣрното разпредѣление на буквитѣ.

Въ най-ново време стария видъ на българската азбука се употрѣбява само въ църковнитѣ книги, а останалитѣ книги: учебници, списания, вестници и всички други научни и художествени произведения се печататъ съ по-нова форма букви подъ название гражданска азбука, въведена у насъ отъ преди 100 години.